

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/112/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201598
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6723201598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., IČO: 31322051, so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, zastúpeného JUDr. Ľudmilou Jurčovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Hodžovo námestie č. 2A, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C., D. E. F. XXX, zastúpenému právnym zástupcom URBÁNI & Partners s.r.o., IČO: 36646181, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 17, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Rastislav Urbáni, PhD. G., advokát a konateľ, o zaplatenie 52.154,54 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 18C/30/2023-394 zo dňa 22.05.2024, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 43.528,36 € v splátkach (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 17.612,36 € od 09.01.2023 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 25.916,- € od 31.01.2023 do zaplatenia, a to všetko v splátkach splatných podľa výroku rozsudku súdu prvej inštancie o povolení splácania prisúdenej istiny v splátkach (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 67 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 43.528,36 €, pričom súd povolil žalovanému uhradiť dlh v splátkach v sume 726,- € mesačne splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a to vždy do každého 5. dňa v mesiaci až do úplného splatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (druhý výrok) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 67 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške (tretí výrok).

1.2 V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 52.154,54 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 09.01.2023 do zaplatenia; žalobu odôvodnil tým, že od žalovaného žiada regresný nárok

titulom poistného plnenia; dňa 26.03.2022 žalovaný zavinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. H. I. a k poškodeniu na zdraví u osôb D. E., H. E. a J. E.; motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný, bolo poistené poistnou zmluvou zo zodpovednosti za škodu; po skončení likvidácie poistnej udalosti žalobca (jeho právny predchodca) uhradil na účet opravovne poškodeného poistné plnenie v sume 13.009,96 € úhradou zo dňa 08.08.2022 na základe výpočtu výšky škody podľa protokolu k oceneniu jazdeného automobilu a ponuky zostatkovej hodnoty, ďalej uhradil na účet poisťovateľa poškodených poistné plnenie v sume 39.134,58 € a to (1) úhradou zo dňa 25.10.2022 sumu 2.788,31 €, (2) úhradami zo dňa 19.10.2022, 18.11.2022 a 23.12.2022 spolu sumu 26.004,04 € a (3) úhradou zo dňa 25.10.2022 sumu 10.352,23 € na základe vynaložených zdravotných nákladov; keďže žalovaný bol v čase dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu poskytnutých poistných plnení v celkovej sume 52.154,54 €, pretože má nárok voči žalovanému na náhradu vyplateného poistného plnenia; žalobca vyzval žalovaného opakovane na zaplatenie časti poistného plnenia, žalovaný však na výzvy nereagoval, preto si žalobca uplatnil aj nárok na úroky z omeškania.

1.3 Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že základ nároku žalobcu je daný s odôvodnením, že „žalovaný nespochybnil svoju vinu na dopravnej nehode a táto bola preukázaná rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/74/2022 zo dňa 11.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/63/2023 zo dňa 06.07.2023 právoplatným dňa 06.07.2023; v trestnom konaní bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na skutkovom základe, že dňa 26.03.2022 v čase o 04:45 hod. pod vplyvom alkoholu ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. B. B., EČV: K. po ceste označenej ako vedľajšia cesta, pričom v križovatke nedal prednosť vodičovi D. E. jazdiacemu po ceste označenej ako hlavná cesta na vozidle zn. H. I., EČV: L., ktorý nebol pripútaný bezpečnostným pásom, kde po zrážke motorových vozidiel bol žalovaný podrobený orientačnej dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v organizme a bola mu zistená hladina 0,51 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu a následne hladina 0,55 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, čím porušil dôležitú povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. d) a § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a svojim konaním spôsobil popísané poškodenie zdravia poškodeným D. E., H. E. a J. E.; žalovaný za škodu vzniknutú následkom dopravnej nehody zodpovedá v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko boli splnené všetky predpoklady jeho zodpovednosti za škodu a to: 1/ porušenie právnej povinnosti, 2/ existencia alebo vznik škody, 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, 4/ zavinenie škodcu; súd prvej inštancie považoval za nesporne preukázané, že žalovaný svojim konaním porušil právne povinnosti tak, ako sú uvedené aj v skutkovej vete trestného rozsudku, aj samotné zavinenie žalovaného preukázané v trestnom konaní; rovnako súd prvej inštancie považoval za nespornú a preukázanú existenciu a vznik škody na strane poškodených, pričom neboli pochybnosti o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody, ktorej regresnú náhradu uhradenú zo strany žalobcu formou poistného plnenia si v tomto konaní žalobca uplatňoval; nebolo medzi stranami sporné, že poistnú zmluvu ako poistník uzavrela matka žalovaného, žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatňoval podľa § 12 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., t.j. ako proti poistenému v súlade s výkladom pojmu poistený podľa § 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z.; predpokladom vzniku nároku poisťovateľa proti poistenému v zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. je, že poisťovateľ vyplatil poškodenému poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a že poistený spôsobil škodu úmyselne, prípadne viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky; v danom prípade žalobca preukázal, že plnil poistné plnenie zo škody spôsobenej prevádzkou poisteného motorového vozidla, a že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čím súd prvej inštancie nárok žalobcu ako poisťovateľa považoval za daný“ (v podrobnostiach body 10 až 11.6 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

1.4 Podľa právneho posúdenia súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu v prevažnom rozsahu dôvodná; pokiaľ ide o jednotlivé čiastkové nároky, súd prvej inštancie uviedol, že:

(1) pokiaľ ide o škodu na motorovom vozidle „žalobca si uplatnil regresný nárok z dôvodu, že dňa 08.08.2022 vyplatil škodu spôsobenú na motorovom vozidle zn. H. a to majiteľovi vozidla (poškodenému) s tým, že škoda bola likvidovaná ako totálna škoda na motorovom vozidle; žalovaný namietal, že žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy o nerentabilite opravy motorového vozidla, ani k postupu určenia všeobecnej hodnoty motorového vozidla pred a po nehode; k dodatočne predloženým dôkazom žalovaný namietal, že z uvedených dokladov nie je zrejmé, ako bola určená všeobecná hodnota

motorového vozidla, doklady predložené žalobcom nie sú autorizované, nie je zrejmé, kto ich vyhotovil a teda nie sú validné; žalobca k postupu vyčíslenia škody uviedol, že výška vyplateného poistného plnenia bola stanovená ako rozdiel medzi všeobecnou hodnotou vozidla, ktoré bolo určené pri likvidácii škody vo výške 13.968,96 € a hodnotou použiteľných zvyškov, ktoré boli vyčíslené na 959,- €, teda na sumu 13.009,96 €; na základe posudku - kalkulácie vypracovanej spoločnosťou M. J. dňa 12.04.2022 bolo zrejmé, že celkové náklady na opravu by predstavovali sumu 21.447,62 € vrátane DPH (17.873,02 € bez DPH), poukazoval na rozsah poškodenia motorového vozidla zdokumentovaného v zápise o poškodení motorového vozidla zo dňa 12.04.2022; keďže predpokladaný náklad na opravu by presahoval všeobecnú hodnotu vozidla, ktorá bola stanovená v zmysle znaleckého štandardu - odhad hodnoty cestných vozidiel, žalobca oznámil poškodenému listom zo 14.04.2022, že opravu motorového vozidla neodporúča; na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v tejto časti v celom rozsahu preukázal oprávnený nárok; pokiaľ žalovaný namietal predložené listiny zo strany žalobcu, z obsahu jeho vyjadrenia je zrejmé, že namieta ich hodnovernosť; súd však konštatuje, že bežnou činnosťou poisťovne je likvidácia škodových udalostí, k čomu poisťovňa má k dispozícii odborný aparát likvidátorov, ktorí sa zaoberajú práve likvidáciou škodových udalostí; z predložených listín je zrejmé, že v rámci likvidácie žalobca zdokladoval postup výpočtu všeobecnej hodnoty vozidla, pričom predložil technický a matematický postup vyčíslenia všeobecnej hodnoty vozidla pri zohľadnení koeficientov predajnosti vozidla bezprostredne pred poškodením, postup vyčíslenia všeobecnej hodnoty vozidla po poškodení, pričom žalovaný neuviedol žiadne konkrétne námietky voči postupu vyčíslenia; len všeobecná námietka nehodnovernosti postupu žalobcu tak nie je účinná; ďalej žalobca preukázal listinnými dokladmi presnú kalkuláciu nákladov na opravu, postup pri zisťovaní predajnosti zvyškov motorového vozidla, pričom žalovaný opäť len všeobecne spochybnil spoločnosť, ktorá uvedené ocenenie vykonala; bližšie námietky však nešpecifikoval; súd nemal dôvod spochybňovať predložený listinný doklad, ktorým žalobca hodnoverné preukázal výšku nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré náklady celkom zjavne prevyšovali všeobecnú cenu motorového vozidla tak, ako bola vyčíslená, čím oprava motorového vozidla bola nerentabilná a žalobca likvidoval škodu na motorovom vozidle ako škodu totálnu; zároveň od všeobecnej hodnoty vozidla odrátal zvyšky na podklade ponúk na odkúpenie, čo riadne zdokladoval, pričom vychádzal z najvyššej ponuky 959,- €; súd prvej inštancie tak konštatoval, že žalobca preukázal riadny postup pri vyčíslení škody na vozidle, ku ktorej došlo pri dopravnej nehode zavinenej žalovaným (viď aj rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/234/2007); pokiaľ si poškodený uplatnil u žalobcu náhradu škody, pričom poškodený mal priamy nárok voči poisťovateľovi, žalovaný preukázal, že škodu uhradil na účet poškodeného tak, ako ho poškodený uviedol v žiadosti o náhradu škody, škoda tak bola uhradená oprávnenej osobe; žalovaný pred súdom potvrdil, že žiadnu čiastku na uplatnenom regresnom nároku doposiaľ žalobcovi neuhradil, preto v tejto časti o sumu 13.009,96 € nárok žalobcu súd prvej inštancie považoval v celom rozsahu za dôvodný“ (v podrobnostiach body 12 až 12.8 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(2) žalobca si žalobným návrhom uplatňoval voči žalovanému regresný nárok poistného plnenia, ktorý vyplatil poškodeným D. E., H. E. a J. E. z titulu uplatnených nárokov na náhradu škody vo forme bolestného; žalovaný namietal uplatnený nárok zo strany žalobcu z dôvodu, že tento ho v žalobe nijako nešpecifikoval a riadne nezdokladoval; poukázal na to, že žalobca nemôže len priložiť listiny, avšak musí uviesť sám skutkové tvrdenia; na základe výzvy súdu žalobca doplnil skutkové tvrdenia, na základe čoho bolo zrejmé, že vo vzťahu k H. E. bola tejto vyplatená náhrada škody z titulu nároku na bolestné v sume 1.696,- € za 70 bodov po 24,22 €, pričom špecifikoval položky odškodnenia bolestného; poškodená J. E. bola odškodnená z titulu bolestného sumou 3.391,- € za 140 bodov po 24,22 €, pričom žalobca špecifikoval jednotlivé položky odškodnenia, a jej nárok bol dolikvidovaný sumou 4.481,- € titulom bolestného za 185 bodov po 24,22 Eur, v tejto časti však už žalobca nešpecifikoval konkrétne položky odškodnenia; u poškodeného D. E. žalobca uviedol, že tomuto titulom bolestného vyplatil čiastku 23.857,- €, pričom poškodený si uplatňoval bolestné za 2190 bodov, poistné plnenie bolo vyplatené za 1970 bodov po 24,22 €, spolu 47.714,- €, pričom žalobca jeho nárok znížil o 50 % titulom spoluzavinenia poškodeného a to z dôvodu nepoužitia bezpečnostného pásu, čím porušil § 8 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., t.j. na výplatu 23.857,- €; ďalej na základe dôvodov N. O. akceptovala poisťovňa zvýšenie bodového hodnotenia poúrazových zdravotných komplikácií u poškodeného o 100 % v položke 229, to znamená 170 bodov, po odpočítaní 50 % spoluzavinenia v rámci ďalšej likvidácie bola vyplatená suma 2.059,- €; suma bola vyplácaná na účet spoločnosti O., J., ktorá predložila plnú moc od poškodených s tým, že bola oprávnená aj prijímať plnenia za poškodených (v podrobnostiach body 13.13 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(3) pokiaľ ide o regres vyplateného bolestného poškodennej H. E., súd prvej inštancie uviedol, že „z dôkazov vyplýva, že žalobca pri posudzovaní nárokov poškodennej H. E. z titulu bolestného žiadal

poškodenú o predloženie listinných dokladov, ktorá doložila správami ošetrojúcich lekárov (čl. 365-367 spisu), vyplnený lekársky posudok, ktorý bol vystavený lekárom P. B. a hoci na pečiatke nie je čitateľné meno ošetrojúceho lekára, možno konštatovať, že uvedený lekársky posudok bol vyhotovený v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z., kedy posudkovým lekárom je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví; z lekárskeho správ vyplýva, že to bol lekár N. Q., P. B.; žalobca uviedol, že N. E. spolupracuje so žalobcom pri posudzovaní uplatnených nárokov poškodených v súvislosti so škodou na zdraví, pričom z posudku N. E. vyplýva, že táto sa síce nestotožnila s predloženým lekárskeho posudkom a navrhla iné odškodnenie v rozsahu 82,5 bodu, žalobca však nepostupoval v súlade s odporúčením svojej posudkovej lekárky, ale priznal odškodnenie bolestného podľa lekárskeho posudku predloženého samotnou poškodenou; súd konštatuje, že závery lekárskeho posudku nie sú v rozpore ani so znaleckým posudkom vypracovaným v trestnom konaní, na ktorý poukazoval žalovaný, preto súd konštatuje, že nárok poškodenej v rozsahu bolestného v sume 1.696,- € bol riadne uplatnený, preukázaný, žalobca preukázal, že takto uplatnený nárok uhradil poškodenej dňa 25.10.2022; žalobca ďalej uviedol, že výzvou adresovanou žalovanému zo dňa 05.11.2022 (čl. 65 spisu) bol žalovaný vyzvaný na regresnú náhradu poistného plnenia vo výške 2.788,31 € s tým, že v konaní doplnil, že sa jednalo o výplatu v prospech poškodenej H. E., bolestného vo výške 1.696,- € a výplatu zdravotnej poisťovni z titulu liečebných nákladov na poškodenú H. E. vo výške 1.092,31 €; súd preto konštatuje, že nárok žalobcu na regresnú náhradu poistného plnenia vyplatené poškodenej H. E. vo výške 1.696,- € z titulu bolestného považuje za riadne preukázaný, preto v tejto časti nárok žalobcu považoval súd za plne dôvodný“ (v podrobnostiach body 13.14.1 až 13.14.5 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(4) pokiaľ ide o regres vyplateného bolestného poškodenej J. E., súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca uviedol, že z titulu bolestného u poškodenej J. E. vyplatil na účet jej právneho zástupcu dňa 25.10.2022 sumu 3.391,- € ako náhradu za bolestné za 140 bodov po 24,22 € (výpis z účtu čl. 272 rub) a to za položku 1a - čiastočná skalpácia hlavy - 30 bodov, položka 223 - otras mozgu stredného stupňa - 30 bodov, položka 90a - roztrhnutie pečene - 80 bodov; dňa 23.12.2022 zaplatil na účet právneho zástupcu poškodenej sumu 4.481,- € z titulu bolestného za 185 bodov po 24,22 € (výpis z účtu čl. 270); žalobca uviedol, že plnenie poskytol na účet splnomocneného zástupcu poškodenej, ktorý sa preukázal plnou mocou, ktorá obsahovala splnomocnenie aj na prijímanie plnenia; žalovaný namietol výšku plnenia s poukazom na závery znaleckého posudku N. Q. č. 1/2022, kde v prípade poškodenej J. E. bol určený počet bodov bolestného na 135 bodov; namietal, že v tomto znaleckom posudku neboli uznané položky 1a, 86b, vpravo a vľavo, 167b, 223; položka 2 bola znalcom určená na 10 bodov, nie na 20 ako uznal žalobca; hodnotenie bolestného nad rámec znaleckého posudku N. Q. žalovaný považoval za nepreukázané; podľa súdu prvej inštancie z dokazovania je zrejmé, že žalobca náhradu bolestného poškodenej J. E. posudzoval na podklade lekárskeho dokladov a lekárskeho posudku predloženého samotnou poškodenou; z predloženého lekárskeho posudku súd konštatuje, že tento nespĺňa potrebné náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákonnej úpravy; z lekárskeho posudku nie je zrejmé, ktorý lekár ho vyhotovil a hoci je zrejmé, že ho mohol vyhotoviť lekár, ktorý bol na to oprávnený, nakoľko to má byť lekár príslušného zdravotníckeho zariadenia, kde sa poškodená liečila, z lekárskeho posudku nie je zrejmé, kedy bol ustálený zdravotný stav, a či bol vyhotovený v čase ustálenia zdravotného stavu poškodenej; taktiež nie je zrejmé, do kedy mala trvať liečba, ústavná starostlivosť, či PN poškodenej; pri jednotlivých položkách chýba zdôvodnenie bodového hodnotenia, preto takýto lekársky posudok nemôže preukazovať oprávnený nárok na bolestné, zvlášť za situácie, keď v civilnom sporovom konaní žalovaný vzniesol námietku oprávnenosti poistného plnenia zo strany žalobcu ako poisťovne, ktorá má plniť náhradu škody uplatnenú poškodeným len v tom prípade, ak je nárok riadne preukázaný; žalobca uviedol, že predmetný lekársky posudok dal posúdiť svojej posudkovej lekárke, ktorá s ním vyslovila nesúhlas, uviedla iné hodnotenie bolestného podľa predložených zdravotných dokladov; žalobca však neplnil ani podľa lekárskeho posudku, ani podľa posudku N. E., plnil len v rozsahu, ktorý predstavoval najnižší počet bodov z pohľadu predloženého lekárskeho posudku a vyjadrenia N. E.; žalovaný poukázal na to, že uvedený záver je v rozpore so znaleckým posudkom N. Q., ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní, a v ktorom neboli hodnotené položky 1a, 233; žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia k námietkam žalovaného, preto súd konštatuje, že neunesol bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazu na preukázanie, či v tejto časti plnil oprávnenie; v rozsahu položky 90a - 80 bodov mal súd nárok poškodenej na bolestné preukázaný riadnym znaleckým posudkom N. Q.; súd preto konštatuje, že čo sa týka plnenia sumy 3.391,- € zo strany žalobcu, súd považoval za dôvodný a preukázaný nárok poškodenej v rozsahu položky 90a - 80 bodov po 24,22 €, čo činí 1.937,60 €; poškodená si uplatnila ďalší nárok na bolestné na podklade odborného vyjadrenia N. O., pri dolikvidácii odškodnenia bolestného poškodenej J. E., však súd považoval jej nárok za preukázaný v časti položky 2 - 10 bodov, položky 113e - 15 bodov, položky

160c - 15 bodov, spolu 40 bodov po 24,22 €, čo spolu činí 968,80 €; pokiaľ žalobca plnil sumu 4.481,- € plnil nad rámec oprávneného preukázaného nároku poškodenej; žalobca si môže uplatniť regresný nárok za poistné plnenie len v tom prípade, ak plnil uplatnený a preukázaný nárok poškodenej; súd konštatoval, že nárok na bolestné u poškodenej J. E. považoval za preukázaný v rozsahu sumy 2.906,40 €, vo zvyšnej časti žalobca neuviedol skutkové tvrdenia, nezdôvodnil a nepreukázal uplatnený nárok“ (v podrobnostiach body 13.15.1 až 13.15.8 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(5) pokiaľ ide o regres vyplateného bolestného poškodenému D. E., súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca uviedol, že poškodenému D. E. na základe jeho žiadosti a dokladov plnil z titulu bolestného dňa 18.11.2022 čiastku 23.857,- € na účet splnomocneného zástupcu (čl. 267) a dňa 23.12.2022 sumu 2.059,- € (čl. 269); žalobca uviedol, že plnil na podklade predloženého odborného vyjadrenia N. O., pričom krátil uplatnený nárok o 50 % z dôvodu, že poškodený nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čím zohľadnil jeho spoluzavinenie na následkoch na jeho zdraví; žalovaný namietal, že žalobca ako dôkaz na úhradu bolestného poškodenému D. E. predložil „Posudok - hodnotenie o náhrade za bolesť“ zo dňa 08.11.2022, kde bol určený počet bodov bolestného na 2005 bodov, v dokumente „Posudkové stanovisko/konzultácia,“ bol prehodnotený počet bodov na 2140; uvedené listiny však nenapĺňajú náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona o bolestnom, nekorešponujú s objektívnym stavom, nakoľko bodové ohodnotenie určené žalobcom je odlišné ako bolo určené znalcom N. Q. v jeho znaleckom posudku; bližšie sa k jednotlivým položkám bodového ohodnotenia žalovaný nevyjadril; z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca uznal nárok poškodeného D. E. na bolestné na podklade predloženého Odborného vyjadrenia znalca N. H. O., a na základe jeho posúdenia vlastnou posudkovou lekárkou N. E., kedy neplnil bolestné v celom uplatnenom rozsahu, najskôr plnil v rozsahu 1970 bodov, dolikvidáciou uznal ďalších 170 bodov, t.j. spolu bolestné za 2140 bodov; súd konštatuje, že odborné vyjadrenie znalca N. H. O. nie je znaleckým posudkom, ani lekárske posudkom v zmysle zákona o bolestnom; znalec N. O. dospel k rovnakým záverom v rámci odborného vyjadrenia ako znalec N. Q., v znaleckom posudku čo sa týka bodového ohodnotenia bolestného poškodeného D. E.; žalovaný v podstate len namietal, že žalobca nebol oprávnený postupovať na podklade odporúčaní v posudku posudkovej lekárky žalobcu N. E., ktorá podala svoje stanovisko k predloženému odbornému vyjadreniu; k uvedenému súd uvádza, pri nárokoch na bolestné pre zjednodušenie uplatnenia nárokov v zmysle zákona o bolestnom, je možné bolestné priznať na podklade lekárskeho posudku, ktorý spĺňa náležitosti po formálnej aj obsahovej stránke v zmysle zákona o bolestnom a vystavuje ho posudkový lekár, ktorým je posledný ošetrojúci lekár poškodeného, t.j. lekár, ktorý má kompletný prehľad o liečbe a zdravotných následkoch poškodeného pacienta; v prípade dôvodných pochybností možno posúdiť bolestné na podklade znaleckého posudku (§ 17 zákona č. 382/2004 Z. z.); pokiaľ žalobca postupoval tak, že akceptoval Odborné vyjadrenia znalca N. O. a Posudok vlastnej posudkovej lekárky, poisťovateľ plnil na podklade odborných vyjadrení, ktoré považoval za dostačujúce na plnenie; v prípade súdneho sporu sa žalobca týmto postupom vystavuje procesnej povinnosti preukázať dôvodnosť poskytnutého plnenia; v tomto prípade v súdnom konaní ako dôkaz súd hodnotil aj predložený znalecký posudok N. Q.; súd dospel k záveru, že závery odborného vyjadrenia N. O. o bodovom hodnotení bolestného poškodeného E. nie sú v rozpore so znaleckým posudkom N. Q., naopak sú totožné a preto pokiaľ žalobca vyplatil bolestné poškodenému D. E. vo výške bodového hodnotenia stanoveného N. O., ktoré čiastočne krátil na celkový počet bodov 2140 (oproti bodovému hodnoteniu N. Q. 2190 bodov), vyplácal poškodenému D. E. oprávnený nárok bolestného, ktorý súd má v tomto sporovom konaní preukázaný práve na podklade znaleckého posudku N. Q.; nemožno sa stotožniť s názorom žalovaného, že pokiaľ žalobca nemal k dispozícii lekárske posudok v zmysle zákona o bolestnom, prípadne znalecký posudok, konal v rozpore so zákonom; ani zo zákona o bolestnom nemožno vyvodiť záver, že pokiaľ je poskytnuté povinným plnenie bolestného na podklade iných dokladov ako lekárske posudok, či znalecký posudok, jednalo by sa o plnenie v rozpore so zákonom; žalobca uplatnený nárok poškodeného E. krátil o 50 %, pričom zohľadnil spoluzavinenie poškodeného v súlade s ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka, pretože na naho prešlo toto právo poisteného podľa § 13 zákona č. 381/2001 Z. z.; žalovaný nevzniesol námietky voči postupu žalobcu, ktorým krátil poistné plnenie poškodenému E. v rozsahu 50 % pri zohľadnení jeho spoluzavinenia; žalovaný namietal, že žalobca pri uplatnení regresného nároku voči žalovanému nezohľadnil spoluzavinenie poškodeného D. E.; k uvedenému súd uvádza, že pri uplatnení regresného nároku nie je možné zohľadňovať spoluzavinenie poškodeného, pretože právo na započítanie spoluviny poškodeného sa týka výlučne nároku na náhradu škody, ktorý si uplatňuje poškodený voči povinnému, v tomto konkrétnom prípade poškodený svoj nárok uplatnil priamo voči poisťovni v súlade so zákonom a žalobca si nárok na započítanie spoluviny poškodeného proti poškodenému aj uplatnil; preto súd konštatuje, že žalobca zohľadnil spoluzavinenie poškodeného pri uplatnení jeho nároku, avšak zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť žalobcu a tomu zodpovedajúce

právo povinného, t.j. žalovaného, aby spoluzavinenie poškodeného bolo zohľadnené aj pri uplatnení regresného nároku; preto súd konštatuje, že pokiaľ žalobca z titulu bolestného vyplatil poškodenému D. E. sumu 25.916,- € (23.857,- € + 2.059,- €), bolo v konaní preukázané, že plnil oprávnený nárok poškodeného na bolestné, ktorý bol preukázaný a preto mu vznikol regresný nárok voči žalovanému v uvedenej výške“ (v podrobnostiach body 13.16.1 až 13.16.9 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(6) pokiaľ ide o náhradu vyplatených liečebných nákladov súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca si uplatnil od žalovaného náhradu poistného plnenia, ktoré poskytol zdravotnej poisťovni R. ako zdravotnej poisťovni poškodených D. E., H. E. a J. E. za liečebné náklady, ktoré poisťovňa uhradila za ošetrovanie poškodených v súvislosti s dopravnou nehodou; žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal vznik škody na strane zdravotnej poisťovne, z dokladov vyplýva len vyčíslenie nákladov, ale nevyplýva doklad o úhrade, t.j. či na strane zdravotnej poisťovne aj došlo k úbytku v majetkovej sfére; žalobca uviedol, že preukázal poistné plnenie výpismi zo svojho účtu, čím považuje uvedený nárok za dostatočne preukázaný; s poukazom na znenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., je poisťovateľ povinný za poisteného uhradiť aj uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti príslušným subjektom; v danom prípade príslušným subjektom je zdravotná poisťovňa, ktorá si môže uplatniť nárok na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti, ktoré platila; z uvedeného citovaného znenia zákonného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedený nárok u povinnej osoby uplatniť a preukázať, musí sa jednať o vyplatené náklady; zo špecifikácie nákladov vyplýva, že tieto liečebné náklady mali byť uhradené, avšak dôkaz o ich úhrade doložený nie je; žalobca na prostriedok procesnej obrany žalovaného, ktorý žiadal preukázať, že došlo skutočne ku škode na strane zdravotnej poisťovne úbytkom majetku, t.j. vyplatenia uplatnených liečebných nákladov, nereagoval, poukázal len na skutočnosť, že úhradu liečebných nákladov poisťovňa vykonala, čo aj zdokladoval, ktorá skutočnosť, ale sporná nebola; žalobca nepreukázal, že tak postupoval vo vzťahu k nákladom, ktoré zdravotná poisťovňa skutočne uhradila, nedoložil o tom žiaden dôkaz, preto súd konštatuje, že v tejto časti nárok žalobcu nie je preukázaný, nakoľko žalobca plnil bez toho, aby bolo preukázané, že k úhrade liečebných nákladov zo strany zdravotnej poisťovne skutočne došlo; pokiaľ je žalobca v sporovom konaní a žalovaný namietá dôvodnosť plnenia, že je žalobca povinný preukázať túto dôvodnosť, dôkazné bremeno na preukázaní dôvodnosti plnenia bolo na strane žalobcu, žalobca neunesol dôkazné bremeno o tvrdení, že plnil zdravotnej poisťovni potom, čo si táto uplatnila a preukázala zaplatenie liečebných nákladov poškodených, preto súd v tejto časti vyhovel námietke žalovaného, že nebolo preukázané, že by sa jednalo o uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti a preto v tejto časti nárok žalobcu považoval za nepreukázaný a žalobe v tejto časti nevyhovel“ (v podrobnostiach body 14 až 14.5 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(7) pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca si k nároku na náhradu poistného plnenia uplatnil úroky z omeškania odo dňa vystavenia výzvy, t.j. od 09.01.2023, pričom poukazoval na to, že žalobca bol opakovane vyzvaný na plnenie, avšak žalovaný neposkytol žalobcovi žiadne plnenie, čím sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu; súd konštatuje, že pri nároku na regresné plnenie nie je zákonom ustanovená lehota na plnenie a sporové strany ani netvrdili, že by došlo k dohode o lehote na regresné plnenie, preto sa uplatní všeobecné ustanovenie § 563 OZ, kedy je dlžník povinný plniť prvého dňa po tom, čo ho veriteľ vyzve na plnenie; žalovaný poukázal na to, že žalobca mu síce posielal výzvy na plnenie, čo sporné nebolo, avšak v týchto výzvach ho žiadal o úhradu rôznych čiastok bez ich bližšej konkretizácie a vzhľadom na výšku požadovaného plnenia žalovaný v písomnej reakcii žiadal, aby žalobca konkretizoval, o aké plnenie sa jedná a toto plnenie aj preukázal; žalobca však na jeho výzvy zostal nečinný, preto namietal, že by sa zavinene dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu; poukázal na to, že okrem nárokov v tomto konaní si žalobca uplatňuje ďalšie nároky v inom konaní pred tunajším súdom (sp. zn. 13C/92/2023, v ktorom si žalobca voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie 109.869,05 € z titulu regresných nárokov), a v priebehu konania si uplatňuje ďalšie nároky, k čomu doložil výzvu žalobcu zo dňa 06.03.2023; z uvedenej výzvy vyplýva, že sa jedná o refundáciu nemocenských dávok 6.243,30 €, ktoré vyplatila Sociálna poisťovňa poškodenej J. E. a poškodenej H. E.; žalovaný žiadal, aby vzhľadom na uvedené okolnosti s prihliadnutím na ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, súd žalobcovi úroky z omeškania nepriznal; žalobca namietal, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva žalobcovi povinnosť, ktorú od neho žalovaný vyžaduje; súd však konštatuje, že výzva na plnenie ako každý právny úkon musí napĺňať aj požiadavku zrozumiteľnosti, určitosti právneho úkonu tak, aby adresát tohto právneho úkonu, ktorému je výzva na plnenie adresovaná, vedel, aké plnenie a z akého dôvodu má poskytnúť veriteľovi; v tomto prípade z výziev na plnenie síce vyplýva výška, ktorú žalobca požaduje, avšak v jednotlivých výzvach nie je bližšie konkretizované o refundáciu akého poistného plnenia, z akého titulu žalobca žalovaného žiada; súd je toho názoru, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať uvedeným výzvam následok splatnosti

uplatnenej pohľadávky, nakoľko je pravdou, že žalobca si voči žalovanému uplatňuje regresný nárok z rôznych právnych dôvodov, kedy poskytol poistné plnenie z titulu náhrady škody rôznym poškodeným a z rôznych titulov, preto z hľadiska určitejšieho a zrozumiteľného právneho úkonu určite bol žalovaný oprávnený požadovať od žalobcu spresnenie uplatnených nárokov tak, aby bolo zrejmé, aké regresné nároky v jednotlivých výzvach žiada žalobca uspokojiť, inak by bolo žalovanému upreté právo vzniesť prípadné opodstatnené námietky voči uplatnenému nároku; navyše ak aj v tomto sporovom konaní na námietky žalovaného súd zistil, že žalobca v konaní neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o celom uplatnenom nároku; za danej situácie preto súd nepriznal žalobcovi nárok na príslušný úrok z omeškania, nakoľko až rozhodnutím súdu došlo k ustáleniu oprávneného nároku žalobcu a v súlade s určením vykonateľnosti rozhodnutia je určená aj splatnosť takto priznaného nároku“ (v podrobnostiach body 15 až 15.4 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(8) pokiaľ sa žalovaný domáhal moderácie uplatneného nároku súd prvej inštancie s poukazom na súdnu prax (R 64/2020 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 585/2023 zo dňa 09.11.2023) dospel k záveru, že „nie je v tomto konaní oprávnený z hľadiska primeranosti znížiť výšku požadovanej regresnej náhrady žalobcu“ (v podrobnostiach body 16.1 až 16.5 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(9) súd prvej inštancie uzavrel, že „žalobcovi priznal celkový nárok v sume 43.528,36 €, ktorý pozostáva z náhrady poistného plnenia, ktoré poskytol poškodenému za poškodenie motorového vozidla v sume 13.009,96 €, poškodenej H. E. z titulu bolestného v sume 1.696,- €, poškodenej J. E. z titulu bolestného v sume 2.906,40 €, poškodenému D. E. z titulu bolestného v sume 25.916,- €; žalovaný s prihliadnutím na ním uvádzané a preukázané osobné, majetkové a zárobkové pomery žiadal, aby mu súd umožnil uhradiť dlh v splátkach, minimálne na 24 mesiacov; súd po zhodnotení žalovaným uvádzaných a preukázaných aktuálnych pomerov konštatuje, že zrejme nie je v jeho možnostiach naraz uhradiť takto vyčíslenú sumu; jedná sa však o mladého človeka v produktívnom veku a je teda na ňom, aby vynaložil maximálne úsilie na zabezpečenie dostatočného zdroja príjmu, prípadne možnosť splatenia dlhu formou pôžičky tak, aby bol schopný uhrádzať dlh v primeraných splátkach; súd s prihliadnutím na výšku dlhu a postavenie oboch sporových strán, kedy žalobca je podnikateľský subjekt - poisťovňa a žalovaný fyzická osoba, celková výška požadovaného regresného plnenia ešte nie je ustálená, konštatuje, že za primerané považuje splatiť požadovaný dlh cca do 5 rokov, preto povolil žalovanému uhradiť dlh v splátkach po 726,- € mesačne (§ 232 ods. 4 C.s.p.); súd zároveň určil podmienky splatnosti splátok a stanovil, že ak žalovaný čo len jednu splátku riadne a včas neuhradí, celý dlh sa stane zročným a žalobca ho bude môcť uplatniť naraz a to aj formou exekúcie“ (bod 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku);

(10) na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v prevažnom rozsahu vyhovel.

1.5 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1, § 420 ods. 1, § 441, § 444, § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 2 písm. e), f); § 4 ods. 1 a 3, § 12 ods. 2, § 13, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov a v spojení s § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a uviedol, že „žalobca bol úspešný v rozsahu 83,50 %, od jeho úspechu sa však odratúva neúspech, t.j. celkový nárok na náhradu trov konania voči žalovanému má v rozsahu 67 % (83,50 % - 16,50 %)“.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 05.06.2024 (č.l. 417-424 spisu); rozsudok napadol v rozsahu výroku o vyhovení žalobe (prvý výrok) a v rozsahu výroku o trovách konania (tretí výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach v podstate argumentoval, že:

(1) zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci pokiaľ nárok žalobcu kvalifikoval ako nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú žalovaným v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože v prípade preukázania všetkých predpokladov vzniku škody

spôsobenej žalovaným dopravnou nehodou zo dňa 26.03.2022, žalobca nezodpovedá za vzniknutú škodu v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako nesprávne uvádza súd prvej inštancie, ale na základe ustanovenia § 427 Občianskeho zákonníka, t.j. na základe zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku; uvedená nesprávna právna kvalifikácia nároku žalobcu súdom prvej inštancie preto zakladá odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.;

(2.1) za nesprávne považoval aj tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že v konaní neboli pochybnosti o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody, ktorej regresnú náhradu uhradenú zo strany žalobcu formou poistného plnenia si v tomto konaní žalobca uplatňoval; vyjadril názor, že žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody na strane poškodených subjektov; zdôraznil, že nárok žalobcu vo vzťahu k nepreukázaniu priamej príčinnej súvislosti spochybňoval od začiatku konania, a to už v podanom odpore voči platobnému rozkazu zo dňa 12.05.2023;

(a) v súvislosti so škodou na motorovom vozidle poškodeného žalobca nepreukázal, že všetky náklady, ktoré by bolo potrebné vynaložiť na opravu poškodeného motorového vozidla vyčíslené kalkuláciou spoločnosti M. J. J. sú v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 26.03.2022, pretože nie je zrejmé, či náklady uvedené v predmetnej kalkulácii predstavujú len náklady vynaložené v súvislosti s opravou poškodení vzniknutých v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.03.2022; v tomto smere žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia a ani nepredložil dôkazy o tom, že predmetné náklady na opravu vozidla predstavujú len náklady na odstránenie poškodení vzniknutých v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.03.2022, hoci bol v zmysle povinnosti unesenia bremena tvrdenia rozhodujúcich skutočností a dôkazného bremena povinný uviesť, aké jednotlivé poškodenia boli spôsobené na vozidle poškodeného v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.03.2022 a aké opravy a v akej výške by bolo nutné vykonať na uvedenie vozidla do pôvodného stavu; žalobca však tieto skutočnosti v konaní neuviedol a ani nepreukázal; pričom v zmysle §132 ods. 2 C.s.p. nemožno opísanie rozhodujúcich skutočností nahradiť odkazom na predložené dôkazy; žalobca teda nemôže opis rozhodujúcich skutočností nahrádzať odkazom na predložené dôkazy (zápis o obhliadke vozidla, resp. na kalkuláciu nákladov na opravu vozidla), ktoré boli okrem iného zo strany žalobcu predložené po poučení o sudcovskej koncentrácii konania, takže súd prvej inštancie na tieto dôkazy nemal prihliadať;

(b) aj v súvislosti s regresným nárokom žalobcu za poskytnuté poistné plnenie ostatným poškodeným za bolestné v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.03.2022 žalobca v konaní riadnym spôsobom nepreukázal, že žalobcom deklarovaná škoda na zdraví, ktorú mali utpieť poškodení, bola v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 26.03.2022, pretože lekárske posudky o bolestnom týkajúce sa poškodených, ani posudky lekára žalobcu a odborné vyjadrenia jednoznačne neuvádzajú, že žalobcom deklarované škody na zdraví poškodených boli spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 26.03.2022; v uvedených dokumentoch sa ani jednej z lekárov jednoznačne nevyjadril, že predmetné škody na zdraví sú spôsobené v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 26.03.2022;

(2.2) súd prvej inštancie teda v napadnutom rozhodnutí nesprávne uvádza, že v konaní bola bezpochyby preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na strane poškodených a konaním žalovaného, keď táto príčinná súvislosť naopak preukázaná zo strany žalobcu nebola; uvedeným postupom súdu prvej inštancie bol naplnený odvolací dôvod podľa ustanovenia §365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.;

(3) listinné dôkazy (t.j. lekárske posudky zo dňa 22.06.2022 týkajúce sa určenia bolestného v prípade H. E. a J. E., lekárska prepúšťacia správa H. E. zo dňa 28.03.2022, prijímacia správa II. kliniky úrazovej chirurgie SZU, FNP Banská Bystrica zo dňa 26.03.2022, ošetrojúca lekárska správa zo dňa 28.03.2022 týkajúca sa H. E., prepúšťacia správa J. E. z nemocnice B. L. B. zo dňa 01.04.2022 a lekárske správy zo dňa 07.04.2022, 21.04.2022, 05.05.2022 a 12.05.2022) boli zo strany žalobcu predložené v predmetnom konaní po poučení o sudcovskej koncentrácii, a teda neboli predložené včas; uvedené dôkazy boli zo strany žalobcu predložené až dňa 20.03.2024, t.j. aj po uplynutí lehoty určenej súdom na predloženie dôkazov uloženej stranám na pojednávaní dňa 23.01.2024; z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie nemal na tieto dôkazy prihliadať a návrh na ich vykonanie odmietnuť; po poučení o sudcovskej koncentrácii konania, a najmä po uplynutí 15 dňovej lehoty na predloženie dôkazov uloženej stranám konania súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 23.01.2024 už súd nemal pripustiť predmetné dôkazy predložené zo strany žalobcu dňa 20.03.2024 a tieto vykonať, keďže predmetnými dôkazmi žalobca disponoval už skôr a tieto mohol predložiť už spolu so žalobou; skutočnosť, že žalobcom predložené dôkazy si nevyžadovali odročenie pojednávania nemôže robiť záver o tom, že tieto boli predložené včas; nariadenie ďalšieho pojednávania v dôsledku oneskoreného predloženia dôkazu stranou predstavuje len demonštratívny výpočet dôvodov na uplatnenie sudcovskej koncentrácie; avšak zákon neurčuje, že v prípade ak strana konania predloží po poučení o sudcovskej

koncentracii dôkaz, v dôsledku ktorého nedôjde k odročeniu pojednávania, súd nemôže rozhodnúť o uplatnení sudcovskej koncentracii; žalovaný si svoju povinnosť uloženú mu súdom prvej inštancie splnil, keď v lehote určenej súdom na pojednávaní dňa 23.01.2024, v súdom uloženej lehote 15 dní doplnil skutkové tvrdenia a dôkazy v zmysle záverov predbežného pojednania sporu, avšak žalobca si uvedenú povinnosť nesplnil, keď z jeho strany došlo k predloženiu predmetných dôkazov až podaním dňa 20.03.2024; tieto listinné dôkazy (lekárske posudky o bolestnom H. E. a J. E. zo dňa 22.06.2022) pritom predstavovali podstatný dôkaz v konaní za účelom určenia bolestného, keďže predmetné posudky predstavovali podklad pri poskytnutí poistného plnenia žalobcom poškodeným, ako aj preto, že predmetné posudky boli predmetom hodnotenia v posudkoch lekára žalobcu (N. E.) a žalobca z nich odvodzoval svoj nárok v tomto konaní; vyššie uvedeným nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď znemožnil žalovanému ako strane konania, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, a síce právo rovnosti účastníkov konania vyjadrené v článku 6 ods. 1 C.s.p.; týmto nesprávnym procesným postupom naplnil súd prvej inštancie odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) a d) C.s.p.;

(4.1) za nesprávne považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobcovi priznal regresný nárok za poskytnuté poistné plnenie z titulu náhrady škody na vozidle poškodeného v sume 13.009,96 €, pretože žalobca nepreukázal vznik nároku poškodeného na náhradu škody na vozidle v predmetnej výške;

(a) žalobca v konaní predložil množstvo dôkazov, ktoré mali preukazovať vznik škody na vozidle poškodeného, avšak v žalobe nepopísal postup, ako bola určená výška skutočnej škody na predmetnom vozidle; žalobca predložil len dokument označený ako „výpočet škody na vozidle“ datovaný dňa 14.04.2022, ktorý má údajne preukazovať výšku skutočnej škody na vozidle bez toho, aby v žalobe popísal postup určenia skutočnej škody na vozidle (na základe akých postupov a kritérií bola určená výška skutočnej škody v sume 13.009,96 €); takýto postup žalobcu je v rozpore s § 132 ods. 2 C.s.p.; navyše uvedený dokument nie je ani autorizovaný osobou, ktorá ho mala údajne vypracovať, preto nemôže byť validný a nemôže byť dôkazom o skutočnej výške škody na vozidle poškodeného; z uvedeného dôvodu (absencie autorizácie dokumentu) žalovaný nemohol ani navrhnúť (predvolať) osobu, ktorá predmetný dokument mala vypracovať, aby sa vyjadrila k postupu a k použitým metódam pri výpočte škody na vozidle;

(b) taktiež žalobca nepreukázal zostatkovú hodnotu použiteľných zvyškov vozidla; v konaní predložil len znovu neautorizovaný dokument označený ako „ponuky zostatkovej hodnoty“ od S. datovaný dňa 14.04.2022, avšak nie je zrejmé, či sa predmetný dokument vzťahuje na motorové vozidlo poškodeného; z uvedeného dokumentu nie je zrejmé a ani v žalobe žalobcu popísané, akým spôsobom na základe akých postupov bola určená zostatková hodnota použiteľných zvyškov na vozidle poškodeného, a najmä, ktoré sú použiteľné zvyšky na predmetnom vozidle; uvedený dokument aj spolu s výpočtom výšky škody sú tak nepreskúmateľné; v danom prípade teda nebol zo strany poškodeného žalobcovi preukázaný nárok na náhradu škody za poškodené motorové vozidlo, a preto žalobcovi nevznikol nárok na regresné plnenie voči žalovanému z titulu poskytnutého poistného plnenia za poškodené vozidlo;

(4.2) súd prvej inštancie teda žalobcovi priznal regresný nárok titulom vyplateného poistného plnenia za škodu na vozidle poškodeného, hoci nárok na náhradu škody nebol preukázaný, t.j. z predložených dôkazov nebolo bezpochyby preukázané, či došlo ku škode na vozidle poškodeného a ak áno, v akej výške je škoda; uvedeným postupom súdu došlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.;

(5.1) súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázaný nárok poškodenej H. E. na bolestné vo výške 1.696,- €, ktorý jej žalobca poskytol dňa 25.10.2022; regresný nárok vo výške 1.696,- € titulom poskytnutého poistného plnenia za bolestné H. E. mal tak súd prvej inštancie za preukázaný; súd prvej inštancie vychádzal pri priznaní regresného nároku žalobcu z listinných dôkazov, a to z lekárskeho posudku vypracovaného pre H. E. dňa 22.06.2022, ktorým bola určená výška bolestného na 70 bodov; ďalej súd prvej inštancie uviedol, že predmetný lekársky posudok nie je ani v rozpore so znaleckým posudkom N. Q.; súd prvej inštancie uviedol, že predmetný lekársky posudok, na základe ktorého žalobca poskytol poškodenej H. E. poistné plnenie titulom bolestného bol vyhotovený v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z., a preto nárok na bolestné poškodenej H. E. mal v celom rozsahu za preukázaný; z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie za preukázaný regresný nárok žalobcu za poskytnuté poistné plnenie titulom bolestného H. E. vo výške 1.696,- €; vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu prvej inštancie, že poškodená H. E. v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. preukázala žalobcovi svoj nárok na náhradu škody titulom bolestného; lekársky posudok zo dňa 22.06.2022, ktorý predložila na preukázanie svojho nároku na bolestné totiž nespĺňa formálne a ani obsahové náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., a preto tento

posudok nemôže predstavovať podklad pre priznanie nároku na bolestné; po citácii ustanovení § 4 ods. 2, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z. z. uviedol, že bolestné sa poskytuje len na základe lekárskeho posudku spracovaného posudzujúcim lekárom a vydaného zdravotníckym zariadením, ktorého posudzujúci lekár spracoval posudok, pričom takýto lekársky posudok musí obsahovať zákonom stanovené obsahové a formálne náležitosti; len takýto lekársky posudok potom môže predstavovať základ pre priznanie nároku na bolestné;

(a) v tomto smere z lekárskeho posudku H. E. nie je zrejmé, ktorý lekár predmetný posudok vypracoval, resp. či sa jednalo o ošetrujúceho lekára poškodenej, ktorý naposledy liečil poškodenú; na tomto mieste je potrebné poznamenať, že žalovanému sa javí tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že „...vyplnený lekársky posudok, ktorý bol vyhotovený lekárom Nemocnice B. a hoci na pečiatke nie je čitateľné meno ošetrujúceho lekára, možno konštatovať, že uvedený lekársky posudok bol vyhotovený v súlade so zákonom č. 437/2004 Z. z., kedy posudkovým lekárom je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví...“ ako nelogické tvrdenie a vzájomne si odporujúce; žalovanému nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný posudok vypracoval posudkový lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného, keď v tej istej časti rozsudku uvádza, že na pečiatke nie je čitateľné meno ošetrujúceho lekára; zároveň predmetný lekársky posudok neobsahuje ani povinné obsahové náležitosti lekárskeho posudku podľa ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., keď v predmetnom lekárskom posudku absentuje dátum vzniku poškodenia na zdraví, ako aj miesto, kde malo vzniknúť poškodenie na zdraví a najmä zdôvodnenie bodového ohodnotenia bolestného; z uvedeného lekárskeho posudku tak nie je možné zistiť, na základe akých skutočností posudzujúci lekár dospel k celkovému počtu bodov; jedná sa teda o nepreskúmateľný lekársky posudok, ktorý v žiadnom prípade nezakladá nárok poškodenej na úhradu bolestného;

(b) ani posudok posudzujúceho lekára žalobcu N. E. zo dňa 27.07.2022 týkajúci sa poškodenej H. E. nie je lekárskeho posudkom podľa zákona č. 437/2004 Z. z. pre absenciu formálnych a obsahových náležitostí lekárskeho posudku; okrem absencie náležitostí lekárskeho posudku určených v ustanovení § 8 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., predmetný posudok v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. nevydalo ani zdravotnícke zariadenie posudkového lekára, ktorý naposledy liečil poškodenú; predmetný posudok N. E. je teda pre posúdenie vzniku nároku poškodenej H. E. irelevantný;

(c) za nelogickú považuje skutočnosť, že súd prvej inštancie vychádzal pri priznaní regresného nároku z titulu poskytnutého bolestného H. E. z lekárskeho posudku zo dňa 22.06.2022, pričom obdobný lekársky posudok v prípade ďalšej poškodenej J. E. podľa názoru súdu prvej inštancie nespĺňa zákonné náležitosti lekárskeho posudku podľa zákona č. 437/2004 Z. z.; ani z obsahu lekárskeho posudku v prípade poškodenej J. E. nie je zrejmé, ktorý lekár ho vyhotovil, absentuje v ňom dátum škody, miesto škody a najmä odôvodnenie priznania počtu bodov bolestného; podľa žalovaného je neprístupné, aby súd na jednej strane dôkaz, ktorý nespĺňa zákonom požadované náležitosti prijal a na strane druhej obdobný dôkaz, čo do svojho obsahu, neprijal s odôvodnením, že nespĺňa zákonom požadované náležitosti; takýto postup súdu je arbitrárny a riadne neodôvodnený;

(d) neobstojí ani tvrdenie súdu prvej inštancie, že závery lekárskeho posudku nie sú v rozpore ani so znaleckým posudkom N. Q. č. 1/2022 zo dňa 28.11.2022, pretože žalobca vznik nároku poškodenej na úhradu bolestného nepreukazoval v konaní na súde prvej inštancie znaleckým posudkom N. Q. č. 1/2022; v danom prípade išlo o dôkaz predložený zo strany žalovaného; žalobca v konaní v súvislosti s nárokom poškodenej H. E. ani nepoukazoval na znalecký posudok N. Q. č. 1/2022, ale len na lekárskeho posudok zo dňa 22.06.2022 a na posudok N. E. zo dňa 27.07.2022; v danom prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď svoje tvrdenia o vzniku nároku poškodenej H. E. na bolestné nepodoprel relevantnými dôkazmi; navyše predmetný znalecký posudok v čase poskytnutia poistného plnenia poškodenej J. E. zo strany žalobcu z titulu bolestného dňa 25.10.2022 ani neexistoval, keďže tento bol vypracovaný dňa 28.11.2022; poškodená tak ani nemohla v čase poskytnutia poistného plnenia preukazovať svoj nárok na základe predmetného znaleckého posudku;

(5.2) z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (bod 13.14.5) jednoznačne vyplýva, že súd pri priznaní regresného nároku z titulu vyplatenia poistného plnenia za bolestné H. E. vychádzal z lekárskeho posudku zo dňa 22.06.2022, ktorý však nie je validným lekárskeho posudkom, a preto nárok žalobcu v tejto časti nie je preukázaný; nárok poškodenej H. E. na bolestné v sume 1.696,- € tak nebol v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. preukázaný, preto súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď žalobcovi priznal regresný nárok titulom náhrady za poskytnuté poistné plnenie za bolestné H. E. v sume 1.696,- €; uvedeným postupom súdu prvej inštancie je naplnený odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.;

(6.1) podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku mal súd prvej inštancie v prípade poškodenej J. E. nárok na bolestné preukázaný v sume 2.906,40 €, a teda žalobcovi priznal regresný nárok v predmetnej

výške z titulu vyplateného poistného plnenia z titulu náhrady bolestného; pri priznaní tohto nároku súd vychádzal zo znaleckého posudku N. Q. č. 1/2022;

(a) bezpochyby súd prvej inštancie správne vyhodnotil listinné dôkazy predložené žalobcom, a to lekársky posudok zo dňa 22.06.2022 týkajúci sa hodnotenia výšky bolestného poškodenej J. E. ako aj odborné vyjadrenie N. H. O. zo dňa 26.11.2022, keď uviedol, že tieto dôkazy nespĺňajú potrebné náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z.; z lekárskeho posudku nie je zrejmé, kým bol vyhotovený, kedy bol zdravotný stav poškodenej ustálený a tiež v ňom absentuje odôvodnenie stanovenia výšky bodov bolestného; taktiež súd prvej inštancie správne uviedol, že ani odborné vyjadrenie N. O. neobsahuje náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., keď v ňom absentuje odôvodnenie rozsahu priznaných bodov bolestného; posudok N. E. zo dňa 17.12.2022 je vo vzťahu k preukázaniu nároku poškodenej J. E. na bolestné irelevantný, keďže tento posudok nemá náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z.; z uvedeného konštatovania súdu prvej inštancie je tak zrejmé, že žalobca v konaní na základe ním predložených dôkazov nepreukázal oprávnenosť nároku poškodenej J. E. na bolestné, keď jej nárok nebol preukázaný lekárskejšími posudkami, ktoré by spĺňali náležitosti lekárskeho posudku v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z.; žalobca teda v danom prípade neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu regresného nároku za poskytnuté poistné plnenie poškodenej J. E. z titulu náhrady bolestného;

(b) znalecký posudok N. Q. bol dôkaz predložený zo strany žalovaného za účelom preukázania nedôveryhodnosti listinných dôkazov predložených žalobcom vo vzťahu k regresnej náhrade za poskytnuté poistné plnenie J. E. z titulu bolestného; žalobca však súvislosti s predloženým znaleckým posudkom N. Q. na tento v konaní ani nepoukázal, ani ním nepreukazoval tvrdené skutočnosti; z uvedeného dôvodu teda súd prvej inštancie nemal pri posudzovaní nároku žalobcu v časti regresného nároku za vyplatené poistné plnenie J. E. z titulu bolestného vychádzať zo znaleckého posudku N. Q., keďže ním neboli zo strany žalobcu preukazované tvrdené skutočnosti; navyše predmetný znalecký posudok nebol v čase poskytnutia poistného plnenia poškodenej J. E. dňa 18.10.2022 ani vyhotovený, tzn. že poškodená ním nemohla ani nepreukazovala vznik svojho nároku na bolestné; zo strany poškodenej nebol nikdy žalobcovi predmetný znalecký posudok žalovanou predložený na preukázanie vzniku jej nároku na bolestné, preto poškodená od neho nemohla odvíjať svoj nárok a následne žalobca si na základe neho nemôže uplatňovať svoj regresný nárok;

(6.2) v prípade priznania regresného nároku zo strany súdu prvej inštancie žalobcovi v sume 2.906,40 € za poskytnuté poistné plnenie J. E. titulom bolestného považuje žalovaný rozhodnutie súdu za nesprávne, keďže žalobca v konaní nepreukázal vznik nároku poškodenej na vyplatenie predmetného poistného plnenia, a teda nepreukázal, že poškodenej plnil preukázaný nárok; uvedeným postupom súdu došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.;

(7.1) z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že v prípade poškodeného D. E. mal preukázaný nárok poškodeného na bolestné v sume 25.916,- €, preto súd prvej inštancie považoval za oprávnený regresný nárok žalobcu za poskytnuté poistné plnenie poškodenému D. E. z titulu nároku na bolestné v sume 25.916,- €;

(a) súd prvej inštancie podľa napadnutého rozsudku (bode 13.16.9) pri priznaní regresného nároku žalobcu za poskytnuté poistné plnenie z titulu bolestného D. E. vychádzal z odborného vyjadrenia N. O. č. 104/2022 zo dňa 24.10.2022 ako aj zo znaleckého posudku N. Q. č. 1/2022; žalovaný znovu uviedol, že odborné vyjadrenie N. O. č. 104/2022 nie je lekárskejšími posudkom v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., keďže nemá náležitosti lekárskeho posudku v zmysle predmetného zákona, najmä neuvádza miesto škodovej udalosti, ktoré je povinnou zákonnou náležitosťou lekárskeho posudku na ohodnotenie výšky bolestného; zároveň predmetné odborné vyjadrenie nie je vypracované posledným ošetrojúcim lekárom poškodeného D. E. a vydané zariadením v ktorom sa tento liečil, čo je v rozpore s § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z.; predmetné odborné vyjadrenie teda nemôže byť podkladom pre preukázanie nároku poškodeného D. E. na poskytnutie bolestného;

(b) čo sa týka znaleckého posudku N. Q., ide o dôkaz predložený zo strany žalovaného za účelom preukázania nedôveryhodnosti listinných dôkazov predložených žalobcom vo vzťahu k regresnej náhrade za poskytnuté poistné plnenie poškodenému D. E. z titulu bolestného; žalobca však súvislosti s predloženým znaleckým posudkom N. Q. na tento v konaní ani nepoukázal, ani ním nepreukazoval tvrdené skutočnosti; z uvedeného dôvodu teda súd prvej inštancie nemal pri posudzovaní nároku žalobcu v časti regresného nároku za vyplatené poistné plnenie D. E. z titulu bolestného vychádzať zo znaleckého posudku N. Q., keďže ním neboli zo strany žalobcu preukazované tvrdené skutočnosti; predmetným znaleckým posudkom N. Q. poškodený D. E. ani nepreukazoval svoj nárok na bolestné voči žalobcovi, keďže v čase uplatnenia nároku poškodeným (26.10.2022) znalecký posudok ani nebol vypracovaný (dátum vypracovania znaleckého posudku bol dňa 28.11.2022);

(c) za nesprávne konštatovanie súdu prvej inštancie považoval žalovaný jeho tvrdenie, že sa nemožno stotožniť s názorom žalovaného, že pokiaľ žalobca nemal k dispozícii znalecký posudok, konal v rozpore so zákonom, keďže podľa názoru súdu zo zákona č. 437/2004 Z. z. nemožno vyvodiť záver, že pokiaľ je poskytnuté plnenie bolestného na podklade iných dokladov ako lekársky posudok, či znalecký posudok, jednalo by sa o plnenie v rozpore so zákonom; § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. jednoznačne určuje, že náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku podľa § 7 a § 8 zákona; z gramatického výkladu predmetného ustanovenia teda jednoznačne vyplýva, že náhradu za bolestné je možné poskytnúť len na základe lekárskeho posudku, ktorý musí obsahovať všetky obsahové a formálne náležitosti podľa § 7 a § 8 zákona č. 437/2004 Z. z.; žiadny iný dokument teda nemôže nahrádzať lekársky posudok v zmysle § 7 zákona č. 437/2004 Z. z., ak by bolo na základe takéhoto dokumentu plnené, išlo by o neoprávnené plnenie bolestného;

(7.2) súd prvej inštancie teda postupoval nesprávne, keď žalobcovi priznal regresný nárok v sume 25.916,- € z titulu náhrady za poskytnuté poistné plnenie poškodenému D. E. za bolestné, keďže nárok poškodeného na bolestné nebol v konaní preukázaný, a teda žalobca nepreukázal, že plnil preukázaný nárok; uvedeným postupom súd prvej inštancie naplnil odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.;

(8.1) názor súdu o nemožnosti moderácie regresného nároku považoval žalovaný za nesprávny a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a jednak v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu v tomto konaní; zároveň je takýto názor súdu prvej inštancie v rozpore s princípmi spravodlivosti;

(a) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/84/2018, na ktoré poukazuje vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie, nie je možné aplikovať na danú vec, keďže predmetné rozhodnutie pojednáva o skutkovo ako aj právne odlišných skutočnostiach; predmetom konania pred najvyšším súdom vo vyššie uvedenom prípade bolo totiž uplatnenie regresného nároku poisťovateľa voči poisťníkovi podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. z titulu vyplateného poistného plnenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poškodenému poisťovateľom, keď poisťník (žalovaný) bol v čase vzniku škodovej udalosti v omeškaní so zaplatením poistného; v prejednávanom spore je ale predmetom tohto konania uplatnenie regresného nároku žalobcu voči žalovanému za vyplatené poistné plnenie poškodeným za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaným, a to na základe ustanovenia §12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., keďže žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), t.j. žalobca uplatňuje voči žalovanému regresný nárok z titulu porušenia inej právnej povinnosti zo strany žalovaného, ako to bolo v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/84/2018;

(b) súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru, že nemôže znižovať výšku požadovanej regresnej náhrady; podľa jeho názoru zákon č. 381/2001 Z. z. síce stanovuje možnosť požadovať náhradu poistného plnenia, no neurčuje povinnosť priznať ju v plnej výške; žalobca preto nemôže automaticky požadovať 100 % vyplateného poistného plnenia bez preskúmania primeranosti; s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 377/2018, III. ÚS 90/2021) uviedol, že regresná náhrada musí spĺňať výchovný, nie likvidačný účel, a súdy musia hodnotiť výšku poistného plnenia, okolnosti vzniku škody, osobné, majetkové a zárobkové pomery škodcu; upozornil aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici (11Co/73/2021), ktorý vyslovil, že súdy sú oprávnené regres znižovať;

(c) konštatovanie súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd nie oprávnený znížiť výšku požadovanej regresnej náhrady je v rozpore so zákonom č. 381/2001 Z. z., ale najmä s ustanovením § 3 C.s.p., t.j. s právomocou súdov prejedávať a rozhodovať súkromnoprávne spory, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány;

(d) žalobca pri regresnej náhrade nezohľadnil skutočnosť, že do budúca vznikajú ďalšie nároky poškodených, poškodený nebol pripútaný, čo zvýšilo následky škody, jeho vlastné majetkové, osobné a zárobkové pomery sú slabé (žije skromne, stará sa o chorú matku a starých rodičov, má nízky disponibilný príjem), ide o jeho ojedinelé zlyhanie, ktoré úprimne ľutuje; podľa žalovaného je priznaná suma 43.528,36 € neprimeraná a likvidačná, preto navrhol jej zníženie na 20 %, teda 8.705,67 €;

(e) zákon č. 381/2001 Z. z. neurčuje jednoznačnú výšku regresného nároku, ktorú je poisťovateľ oprávnený uplatniť voči poistenému, ktorý nie je poisťníkom, pretože v zmysle ustanovenia § 12 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. stanovuje len hornú hranicu regresného nároku, preto je potrebné aplikovať ustanovenie všeobecného právneho predpisu (§ 826 Občianskeho zákonníka), ktoré určuje, ak poistený spôsobí škodu následkom použitia alkoholu, má poisťiteľ proti nemu právo na primeranú náhradu toho, čo za neho plnil; zákon teda určuje nárok poisťovateľa na primeranú náhradu toho, čo za poisteného plnil, práve so zohľadnením kritérií primeranosti určených rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp. zn. IV. ÚS 377/2018; súd prvej inštancie preto postupoval nesprávne, keď odmietol aplikovať predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka v prejednávanej spore;

(f) závery rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 585/2023, v zmysle ktorých považuje právne závery obsiahnuté v náleze sp. zn. III. ÚS 90/2021 za ojedinelé a nevyriadava sa s predchádzajúcimi závermi najvyššieho súdu a ústavného súdu a k svojmu odklonu neposkytuje žiadne vysvetlenie, je potrebné komentovať tak, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 90/2021 je rovnakej právnej sily ako rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 585/2023, pričom III. senát ústavného súdu vo svojom rozhodnutí poskytol logické a jasné právne zdôvodnenie svojho právneho záveru, ktorý je celkom v súlade s právnou úpravou ako aj s princípom spravodlivosti;

(8.2) preto ak súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil ústavné kritériá primeranosti regresnej náhrady dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a naplnil odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.;

(9) na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že mu uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.705,67 € v splátkach po 726,- € mesačne splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a to vždy do každého 5. dňa v mesiaci, až do úplného splatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas.

2.2 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal aj žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 11.06.2024 (č.l. 433-435 spisu) v spojení s jeho doplnením zo dňa 12.06.2024 (č.l. 441-442 spisu); rozsudok napadol v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a výroku o trovách konania (tretí výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že:

(1) nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý zamietol jeho nárok na úhradu liečebných nákladov v sume 3.660,58 €, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu právnemu posúdeniu veci; poukázal na skutočnosť, že žalovaný v konaní tvrdil, že žalobca nepreukázal reálne vyplatenie poisťného plnenia ani liečebných nákladov; žalobca však uviedol, že výplatu preukázal predloženými dokladmi a regresný nárok zdravotnej poisťovne nie je totožný s nárokom na náhradu škody, preto nie je potrebné dokazovať úbytok majetku zdravotnej poisťovne; regresný nárok zdravotnej poisťovne je samostatný zákonný nárok podľa § 9 ods. 7 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, ktorý bol riadne zdokumentovaný; súd vec nesprávne právne posúdil, keď požadoval dôkazy, ktoré zákon nevyžaduje, a tým nepriznal legitímny regres zdravotnej poisťovne; žalobca v tomto smere poukázal aj na judikatúru (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/343/2009 zo dňa 30.06.2011), podľa ktorej regres zdravotnej poisťovne nie je klasickým nárokom na náhradu škody; ak by bol tento nárok priznaný, jeho úspešnosť v spore by bola vyššia, čo by ovplyvnilo aj rozhodnutie o trovách konania; preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu aj sumu 3.660,58 € a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81 %;

(2) žalobca nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie o nepriznaní úrokov z omeškania, keď v tomto smere súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil; uviedol, že súd prvej inštancie zamietol nárok na úroky z omeškania s argumentom, že výzvy na plnenie boli neurčité a priznanie úrokov z omeškania by preto bolo v rozpore s dobrými mravmi; žalobca však vo výzvach uviedol výšku vyplateného poisťného plnenia, komu a z akej poisťnej udalosti bolo plnené, či šlo o škodu na zdraví alebo vecnú škodu; podľa žalobcu zákon neukladá povinnosť prikladať k výzve celý poisťný spis; zdôraznil, že úroky z omeškania sú zákonný nárok podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je dlžník povinný plniť deň po doručení výzvy; aj keby súd prvej inštancie nesúhlasil s dátumom prvého dňa omeškania 09.01.2023, mal priznať úroky z omeškania aspoň od doručenia žaloby; podľa žalobcu súd prvej inštancie svojím postupom úplne poprel jeho nárok na úroky z omeškania, čo je nesprávne právne posúdenie veci; preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu aj úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 52.154,54 € od 09.01.2023 do zaplatenia.

2.3 Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.06.2024 (č.l. 453-454 spisu) k odvolaniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) navrhuje potvrdenie napadnutého rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti ohľadne regresného nároku žalobcu na liečebné náklady a zmenil výrok o trovách konania tak, aby žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže aj on sám podal odvolanie; vo vzťahu k nároku na náhradu liečebných nákladov pokiaľ žalobca tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil regres zdravotnej poisťovne a nemal vyžadovať dôkaz o skutočnej úhrade zdravotnej starostlivosti poskytovateľom, tak túto argumentáciu žalobcu považoval žalovaný za nesprávnu; zdôraznil, že podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. možno požadovať len preukázané a vyplatené liečebné náklady; zdravotná poisťovňa musí preukázať, že náklady skutočne uhradila, inak nevzniká jej oprávnený nárok; žalobca v konaní nepredložil žiadne potvrdenie o úhrade poskytovateľom zdravotnej starostlivosti; preto sa žalovaný stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý regres za liečebné náklady zamietol ako nepreukázaný a neopodstatnený;

(2) pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania žalobca v podstate namietal, že má zákonný nárok na úroky z omeškania; podľa žalovaného súd prvej inštancie rozhodol správne, keď tento nárok zamietol, pretože výzvy žalobcu na plnenie boli neurčité, neuvádzali konkrétne položky ani tituly plnení a žalobca nereagoval na žiadosť žalovaného o spresnenie; žalovaný v tomto smere vyjadril názor, že bez jasne určenej povinnosti nemohol žalovaný vedieť, čo má zaplatiť, preto sa nemohol ani dostať do omeškania s plnením; priznanie úrokov z omeškania by preto bolo v rozpore s dobrými mravmi; v tomto prípade je potrebné aplikovať ustanovenia § 522 Občianskeho zákonníka a § 523 Občianskeho zákonníka o omeškaní veriteľa (žalobca), počas ktorého nie je žalovaný (dlžník) povinný platiť žalobcovi úroky z omeškania;

(3) na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ako vecne správny potvrdil.

2.4 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 05.07.2024 (č.l. 475-478 spisu) k odvolaniu žalovaného prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že:

(1) považuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení jeho žalobe za správny, zákonný a riadne odôvodnený, preto nesúhlasí s odvolaním žalovaného;

(2) vyjadril názor, že žalovaný nepredložil konkrétne tvrdenia ani dôkazy, len všeobecne popieral tvrdenia žalobcu, preto jeho popretie žalobných skutkových tvrdení nebolo účinné;

(3) pokiaľ ide o nárok na náhradu vyplatenej náhrady škody na motorovom vozidle poškodeného, žalovaný až v odvolaní tvrdí, že nebola preukázaná príčinná súvislosť a nebolo isté, či náklady na opravu súvisia s nehodou; podľa žalobcu ide v tomto smere o nové tvrdenia, ktoré žalovaný počas konania nevzniesol, preto na tieto tvrdenia odvolací súd nemôže prihliadať; súd prvej inštancie správne zistil, že oprava poškodeného motorového vozidla bola nerentabilná a uznal škodu ako totálnu;

(4) pokiaľ o nárok na bolestné žalovaný sponchyboval lekárske posudky a príčinnú súvislosť medzi škodou na zdraví a dopravnou nehodou tiež až v odvolaní, súčasne žalovaný k svojim tvrdeniam nepredložil žiadne dôkazy; súd prvej inštancie správne uznal nárok na bolestné, ktoré bolo žalobcom preukázané platbami a posudkami;

(5) nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že boli splnené podmienky na koncentráciu konania, pretože všetky dôkazy boli doručené včas a žalovaný ich mal k dispozícii;

(6) podľa žalobcu mohol súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadnuť aj na dôkazy predložené žalovaným (znalecký posudok N. Q.);

(7) pokiaľ ide o námietky žalovaného ohľadne neuplatnenia moderácie nároku žalobca tvrdil, že jeho regresný nárok je limitovaný len tým, čo sám vyplatil poškodeným; argumenty žalovaného o jeho sociálnej situácii, či návrh znížiť regres na 20 %, považoval žalobca za neopodstatnené a v rozpore so zákonom.

2.5 Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 04.08.2024 (č.l. 506-509 spisu) k vyjadreniu žalobcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že:

(1) pokiaľ žalobca uvádza, že žalovaný v konaní len všeobecne popieral skutkové tvrdenia, nepredložil žiadne konkrétne tvrdenia ani dôkazy, podľa žalovaného príčinnú súvislosť popieral už od začiatku konania, pričom bolo na žalobcovi, aby ju preukázal;

(2) pokiaľ ide o škodu na poškodenom vozidle, podľa jeho názoru žalobca nepreukázal, že všetky poškodenia uvedené v kalkulácii M. súviseli s dopravnou nehodou; žalobca nepreukázal vznik škody, spôsob výpočtu všeobecnej hodnoty vozidla ani to, že kalkulované poškodenia boli spôsobené nehodou; predložený dôkaz „výpočet škody na vozidle“ nepovažoval za platný dôkaz, pretože nie je podpísaný ani neuvádza metodiku výpočtu;

(3) pokiaľ ide o nárok na bolestné predložené lekárske posudky zo dňa 22.06.2022 sú nepoužiteľné, pretože nespĺňajú zákonné náležitosti; žalobca nepreukázal oprávnenosť vyplateného bolestného pre poškodených;

(4) súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď pripustil oneskorene predložené lekárske správy, čím došlo k porušeniu sudcovskej koncentrácie a rovnosti strán;

(5) zopakoval, že súd prvej inštancie nesprávne odmietol uplatniť moderačné právo, pretože regresná náhrada má byť primeraná a nie likvidačná; poukázal na svoje finančné a osobné pomery a ako aj na skutočnosť, že regres nie je konečný, keďže sú voči nemu uplatňované ďalšie nároky.

2.6 Žalobca ani žalovaný sa viac v odvolacom konaní nevyjadrili.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaniach žalobcu a žalovaného podľa § 34 ods. 1 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolaní podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaniach podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 43.528,36 € v splátkach (prvý výrok) a vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ohľadne nároku na náhradu liečebných nákladov v sume 3.660,58 € podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) ohľadne úrokov z omeškania podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.5 Odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4.6 Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.). Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní preto nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.). K zmene výroku napadnutého rozsudku o čiastočnom zamietnutí žaloby ohľadne úrokov z omeškania (druhý výrok) pristúpil odvolací súd len na základe iného právneho posúdenia veci (iného právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci).

4.7 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu a žalovaného ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k čiastočnému vyhovneniu žalobe žalobcu a zamietnutiu žaloby žalobcu ohľadne náhrady liečebných nákladov, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v tomto rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne

právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.8 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na čiastočné vyhovie žalobe žalobcu; pokiaľ ide o konkrétnu ťažiskovú odvolaciu argumentáciu žalovaného (§ 387 ods. 3 C.s.p.) odvolací súd v podrobnostiach udáva, že:

(1) zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci pokiaľ nárok žalobcu kvalifikoval ako nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú žalovaným v zmysle ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka; nebolo sporné, že škodu spôsobil žalovaný ako vodič motorového vozidla, pričom nebol súčasne prevádzkovateľom tohto motorového vozidla (poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú vedením motorového vozidla uzatvárala matka žalovaného ako poistník a držiteľ vozidla); aj keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzkovateľ tohto dopravného prostriedku (§ 427 Občianskeho zákonníka), nie je tým vylúčená súčasne aj zodpovednosť vodiča tohto motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodovej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti (§ 420 Občianskeho zákonníka), ak nešlo o prípad, keď vodič sám za škodu nezodpovedá (R 29/1979), čo nie je prípad prejednávanej spory; je výlučne na poškodenom, voči ktorému zodpovednému subjektu si uplatní svoj nárok na náhradu škody;

(2) zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochybeniu v zistení skutkového stavu veci pokiaľ dospel k záveru, že medzi poškodením motorového vozidla poškodeného (R.), súčasne medzi poškodením zdravia poškodených (D., H. B. J. E.) a dopravnou nehodou zo dňa 26.03.2022, ktorú zavinil žalovaný, je priama príčinná súvislosť; súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov predložených žalobcom ohľadne majetkovej škody na motorovom vozidle a poškodení zdravia, z ktorých nevyplýva pochybnosť o tom, že by zistená majetková škoda alebo zistená škoda na zdraví poškodených bola spôsobená inou príčinou ako dopravnou nehodou zo dňa 26.03.2022; žiadne takéto konkrétne tvrdenie neprodukoval ani žalovaný, pričom podľa názoru odvolacieho súdu bolo jeho povinnosťou konkrétne uviesť, ktoré poškodenie vozidla, resp. ktoré poškodenie zdravia nebolo podľa jeho názoru spôsobené dopravnou nehodou a z akých dôvodov, aby táto otázka mohla byť predmetom prípadného dokazovania;

(3) zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochybeniu v tom smere, že pri rozhodovaní prihliadol na predložené listinné dôkazy (lekárske posudky a prepúšťacie správy) zo strany žalobcu dňa 20.03.2024 po poučení o sudcovskej koncentrácii konania zo dňa 23.01.2024; odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že „účelom a zmyslom koncentrácie v civilnom sporovom konaní je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonomie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Je plne v diskrečnej právomoci súdu, či omeškaný procesný úkon strany ospravedlnený alebo nie“ (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 33/2021 zo dňa 26.01.2021), súčasne „keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať“ (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018); súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku riadne odôvodnil dôvody, pre ktoré na predložené listinné dôkazy žalobcu prihliadol a odvolací súd tieto dôvody nepokladá za také, ktoré by popierali zmysel a účel koncentrácie, preto sa s nimi stotožnil; podľa odvolacieho súdu je podstatné, že žalovaný mal možnosť sa s predmetnými listinami oboznámiť a ich predloženie nespôsobilo nevyhnutnosť odročenia pojednávania ani potrebu doplnenia dokazovania;

(4) zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochybeniu ohľadne posúdenia dôvodnosti poistného plnenia ohľadne majetkovej škody na motorovom vozidle zn. H. poškodeného (R.); aj podľa odvolacieho súdu sú súčasťou spisu listinné dôkazy - výpočet výšky škody zo dňa 14.04.2022, zápis o poškodení vozidla zo dňa 12.04.2022 a posudok (kalkulácia) zo dňa 12.04.2022 a ponuky zostatkovej hodnoty zo dňa 14.04.2024, z ktorých vyplýva hodnota motorového vozidla po poškodení pri dopravnej nehode zo dňa 26.03.2022 (13.968,96 €) ako aj najvyššia ponuka na odkúpenie poškodeného vozidla (959,- €); žalovaný svoju obranu zamerával výlučne na spochybňovanie predmetných listinných dôkazov vo všeobecnosti, pričom neponúkol žiadne vlastné tvrdenia ohľadne sporných skutočností; takúto obranu vyhodnotil odvolací súd ako formálnu a účelovú; z odvolania žalovaného nevyplýva konkrétna výhrada

proti samotným hodnotám, z ktorých žalobca vychádzal pri poistnom plnení; neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že z predložených listinných dôkazov nevyplýva, kto ich vyhotovil, z ktorého dôvodu nebol schopný ani navrhnúť dokazovanie ich výsluchom za účelom preverenia údajov, pretože príslušné osoby sú v dokumentoch identifikované (H. C., resp. D. F.);

(5) zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k pochybeniu ani ohľadne posúdenia dôvodnosti poistného plnenia ohľadne škody na zdraví poškodených (D., H. B. J. E.); ťažisková argumentácia žalovaného v tomto smere spočívala v podstate na tvrdení, že žalobca nebol oprávnený poskytnúť príslušné poistné plnenia poškodeným (bolestné), pretože títo si ich uplatnili na základe lekárskeho posudku, ktoré nespĺňali zákonné náležitosti podľa zákona č. 437/2004 Z. z.; v tomto smere však odvolací súd udáva, že lekárske posudky slúžia ako podklad pre výplatu náhrady za poškodenie zdravia (v tomto prípade bolestné) v prípade, že si ju poškodený uplatňuje u škodcu, resp. u poisťovateľa jeho zodpovednosti; v prípade súdneho sporu však žalobca nie je obmedzený v preukazovaní dôvodnosti vyplateného poistného plnenia len na lekárske posudky, pretože podľa § 187 ods. 1 C.s.p., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov; zákon nezakotvuje, že jediným dôkazným prostriedkom na preukázanie dôvodnosti vyplatenia poistného plnenia poškodeným je lekárske posudky (v tomto smere neplatí legálna dôkazná teória); preto z hľadiska prejednávanej veci bol žalobca povinný tvrdiť a preukázať, že poškodenie zdravia v prípade jednotlivých poškodených skutočne zodpovedalo počtu bodov, za ktoré vyplatil jednotlivé poistné plnenia (t.j. žalobca nebol povinný preukázať, že poistné plnenia vyplatil na základe lekárskeho posudku, ktoré boli z hľadiska náležitostí v súlade so zákonom) a na tento účel mohol označiť a predložiť rôzne dôkazné prostriedky (čo aj urobil, ako to popísal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku); z tohto dôvodu obrana žalovaného založená len na absencii zákonných náležitostí lekárskeho posudku poškodených sama osebe nemôže spochybniť dôvodnosť výšky jednotlivých poistných plnení vyplatených poškodeným; konkrétne výhrady proti príslušnému počtu bodov za účelom ohodnotenia poškodenia zdravia v prípade jednotlivých poškodených žalovaný neuviedol; súd prvej inštancie nepochybil ani keď prihliadol na dôkaz predložený žalovaným (znalecký posudok N. Q.), pretože aj na základe dôkazov predložených žalovaným môže súd zisťovať skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie;

(6) nakoniec súd prvej inštancie v právnom posúdení veci nepochybil, keď odmietol uvažovať o možnosti moderácie uplatneného regresného nároku žalobcu; odvolaciemu súdu je známe, že súdna prax nebola v minulosti jednotná ohľadne možnosti zníženia nároku poisťovateľa na náhradu vyplateného poistného plnenia zo strany súdu v súdnom konaní, keď niektoré súdne rozhodnutia takúto možnosť pripúšťali (napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 1Cdo/73/2019, sp. zn. 3Cdo/257/2009, sp. zn. 4Cdo/114/2020, sp. zn. 5Cdo/148/2014, k čomu sa priklonil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v žalovanom citovanom náleze sp. zn. III. ÚS 90/2021 zo dňa 30.11.2021); v súčasnosti však možno za ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít považovať názor, že v tomto prípade súd k moderácii uplatneného regresného nároku pristúpiť nemôže (R 64/2020 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 585/2023 zo dňa 09.11.2023), od ktorej sa nemieni odkloniť ani odvolací súd; v tomto smere neobstojí ani poukaz žalovaného, že predmetom rozhodnutí najvyššieho súdu (R 64/2020) išlo o iný skutkový stav, pretože nie je rozhodujúce, že nemožnosť moderácie regresného nároku bola vyslovená pri nezaplatení poistného v čase vzniku škody, rovnako to platí aj v prípade vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu ako v prejednávanej veci;

(7) na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalobca oprávnené vyplatil poškodeným poistné plnenie v sume 43.528,36 €, preto mu voči žalovanému vznikol regresný nárok, nakoľko žalovaný v čase nehody zo dňa 26.03.2022, v dôsledku ktorej bola spôsobená škoda, viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v tomto smere vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o vyhovení žalobe podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.9 Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že boli splnené podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu ohľadne náhrady za vyplatenie liečebných nákladov poškodených v sume 3.660,58 €. V tomto smere odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Pre úplnosť vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcu (§ 387 ods. 3 C.s.p.) odvolací súd udáva, že aj v prípade regresného nároku poisťovne v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. je táto povinná preukázať skutočnú úhradu uplatnených liečebných nákladov; v zmysle § 16 ods. 1 písm. d) a k) zákona č. 581/2004 Z. z. poisťovňa vedie dokumentáciu, ktorá musí obsahovať aj doklady o úhradách za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (písm. d/) a zoznam úhrad jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a

zoznam neuhradených záväzkov (písm. k/); podľa obsahu spisu si poisťovňa svoj nárok u žalobcu uplatnila len na základe vyčíslenia vynaložených liečebných nákladov u jednotlivých poškodených bez priloženia dokladov o skutočnej úhrade týchto nákladov jednotlivým poskytovateľom; keďže takéto doklady o jednotlivých úhradách neboli predložené ani v súdnom konaní súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že túto sumu plnil žalobca nedôvodne, preto mu voči žalovanému nevzniklo ani právo na regres týchto plnení spolu v sume 3.660,58 €. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v tejto časti podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil (vo formálnom vyjadrení po zmene výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v časti úrokov z omeškania, že odvolací súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietla v zmysle správnosti zamietajúceho výroku súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti ohľadne sumy 3.660,58 €).

4.10 Odvolací súd dospel k záveru, že v prípade zamietnutia uplatneného nároku žalobcu na úroky z omeškania v celom rozsahu dospel súd prvej inštancie k nesprávne mu právne mu posúdeniu veci. Odvolací súd nezistil, že by výzvy na plnenie zasielané žalobcom žalovanému vykazovali takú mieru neurčitosti, že by priznanie úrokov z omeškania žalobcovi predstavovalo výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z obsahu spisu vyplýva, že ku každej výzve na plnenie priložil žalobca aj oznámenie o poistnom plnení, z ktorého vyplýva suma a dôvod poskytnutého plnenia. Nemožno preto súhlasiť so súdom prvej inštancie a žalovaným, že predmetné výzvy sú nezrozumiteľné a že žalovaný nemal možnosť zistiť, o aké plnenie sa ide. Preto odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je na základe odvolania žalobcu potrebné vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti zmeniť podľa § 388 C.s.p. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (druhý výrok) zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 17.612,36 € od 09.01.2023 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne zo sumy 25.916,- € od 31.01.2023 do zaplatenia, a to všetko v splátkach splatných podľa výroku rozsudku súdu prvej inštancie o povolení splácania prisúdenej istiny v splátkach (prvý výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol. Do omeškania s jednotlivými plneniami sa žalovaný dostal po doručení jednotlivých výziev (§ 563 Občianskeho zákonníka) a uplynutí lehôt, ktoré žalobca poskytol žalovanému na plnenie (vždy 15 dní od doručenia výzvy). V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa výška úrokov z omeškania riadi vykonávacím predpisom (§ 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu). V tomto smere podľa obsahu spisu:

(a) výzva zo dňa 25.08.2022 (č.l. 46 spisu) s prílohou (č.l. 47 spisu) na plnenie sumy 13.009,96 €, výzva zo dňa 15.11.2022 (č.l. 53 spisu) s prílohou (č.l. 54 spisu) na plnenie sumy 5.871,23 € a výzva zo dňa 15.11.2022 (č.l. 65 spisu) s prílohou (č.l. 66 spisu) na plnenie sumy 2.788,31 € boli žalovanému doručené dňa 18.11.2022 (č.l. 113 spisu); nakoľko posledný deň poskytnutej lehoty (15 dní) pripadol na sobotu dňa 03.12.2022, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka posledný deň lehoty pripadol na pondelok dňa 05.12.2022, preto do omeškania s plnením týchto súm sa žalovaný dostal dňa 06.12.2022, kedy základná sadzba ECB predstavovala 2 % ročne, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania z týchto súm vo výške 7 % ročne;

(b) výzva zo dňa 07.12.2022 (č.l. 119 spisu) na plnenie sumy 23.945,04 € bola žalovanému doručená dňa 14.12.2022 (č.l. 115 spisu); nakoľko posledný deň poskytnutej lehoty (15 dní) pripadol na štvrtok dňa 29.12.2022 do omeškania s plnením sa žalovaný dostal dňa 30.12.2022, kedy základná sadzba ECB predstavovala 2,50 % ročne, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania z tejto sumy vo výške 7,50 % ročne;

(c) výzva zo dňa 09.01.2023 (č.l. 120 spisu) na plnenie sumy 6.540,- € bola žalovanému doručená dňa 13.01.2023 (č.l. 117 spisu); nakoľko posledný deň poskytnutej lehoty (15 dní) pripadol na sobotu dňa 28.01.2023, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka posledný deň lehoty pripadol na pondelok dňa 30.01.2023, preto do omeškania s plnením sa žalovaný dostal dňa 31.01.2023, kedy základná sadzba ECB predstavovala 2,50 % ročne, preto žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne;

(d) nakoľko súd prvej inštancie prisúdil žalobcovi sumu 43.528,36 € výška úrokov z omeškania závisela od doručenia výziev na zaplatenie jej jednotlivých zložiek; v tomto smere v zmysle vyššie uvedeného so sumu 13.009,96 € (majetková škoda), sumou 1.696,- € (bolestné H. E.) a sumou 2.906,40 € (bolestné J. E.) sa žalovaný dostal do omeškania dňa 06.12.2022 (úroky z omeškania vo výške 7 % ročne), ďalej so sumou 23.857,- € (bolestné D. E.) sa žalovaný dostal do omeškania dňa 30.12.2022 (úroky z omeškania

vo výške 7,50 % ročne) a so sumu 2.059,- € (bolestné D. E.) sa žalovaný dostal do omeškania dňa 31.01.2023 (úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne);

(e) nakoľko žalobca uplatnil úroky z omeškania až od 09.01.2023, odvolací súd viazaný jeho žalobou v tomto smere (§ 216 ods. 1 C.s.p.) prisúdil žalobcovi zo sumy 17.612,36 € (t.j. 13.009,96 € plus 1.696,- € plus 2.906,40 €) úroky z omeškania vo výške 7 % ročne od 09.01.2023 do zaplatenia (aj keď do omeškania s plnením tejto sumy sa žalovaný dostal už skôr) a zo sumy 25.916,- € úroky z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 31.01.2023 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu (aj) v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca sa úrokov z omeškania domáhal aj z tejto sumy už od 09.01.2023, hoci v tom čase nebol ešte žalovaný s touto sumou v omeškani.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca aj žalovaný podané odvolania odôvodnili tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyhodnotil odvolací súd ako správne, keď súd prvej inštancie dospel len k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci ohľadne nepriznania úrokov z omeškania z prisúdenej sumy; odvolací súd nezistil tvrdenú inú vadu konania ani porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces (body 4.6 až 4.10 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe žalobcu (prvý výrok) zmenil a vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok) čo do sumy 156,- € ako vecne správne potvrdil.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávacom spore končí a súčasne odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bol odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov celého konania (t.j. trovách konania pred súdom prvej inštancie ako aj o trovách odvolacieho konania); nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo nevyhnutné zobrať do úvahy výsledok celého konania. Pri rozhodovaní o trovách konania nebral odvolací súd do úvahy uplatnené príslušenstvo. Podľa výsledku konania bol žalobca pomerne úspešnejší, pretože jeho úspech predstavuje 83,50 % (prisúdená suma 43.528,36 € z pôvodne žalovanej sumy 52.154,54 €) a úspech žalovaného predstavuje 16,50 % (zamietnutá suma 8.626,18 € z pôvodne žalovanej sumy 52.154,54 €), preto žalobcovi vznikol proti žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 67 % (83,50 % - 16,50 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolaateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.